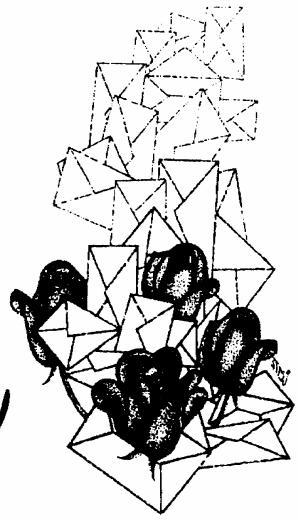

رازی و خوانندگان

۱۶۴ نفر از داروسازان استان تهران که اغلب مسؤولین فنی داروخانه‌های می‌باشند طی نامه‌ای پاره‌ای از مشکلات داروسازان به خصوص مسؤولین فنی را به اطلاع هیأت مدیره محترم انجمن داروسازان ایران رسانده و رونوشت آن را نیز به ماهنامه رازی فرستاده‌اند. با توجه به آنکه مطالب مطروحه بحث‌انگیز و قابل بررسی می‌باشند و با توجه به آنکه بحث و گفتگو در این خصوص به ارتقای سطح گفتگوی داروسازان کشور کمک خواهد نمود از مسؤولین محترم انجمن داروسازان دعوت می‌نماییم تا با شرکت در بحث و پاسخگویی به این مطالب راه را بر ایجاد فضای سالم نقد و پاسخگویی در جامعه داروسازی هموار سازند.

✿ هیأت مدیره محترم انجمن داروسازان ایران

قبل از برشمردن وضعیت بحرانی شغلی و خواسته‌های منطقی خویش، لازم می‌دانیم یادآوری کنیم در سال ۷۷ پس از سالها رکود، کمیته مسؤولین فنی شروع به فعالیت نمود و با جلسات متعدد داخلی و برگزاری چند جلسه عمومی و دادن چند طرح به هیئت مدیره از جمله طرح پرداخت حقوق مسؤولین فنی براساس تعداد نسخ و یا طرح پرداخت حقوق هم سطح در کلیه داروخانه‌ها برای دو شیفت کاری به میزان ۱۵۰ هزار تومان در سال ۷۸، اشتیاق به همکاری مسؤولین فنی با انجمن داروسازی را زنده کرد ولی به دلیل عدم موافقت هیأت مدیره محترم با طرحی که دربردارنده منافع منطقی مسؤولین فنی داروخانه‌ها باشد، عملاً مسؤولین فنی را نسبت به انجمن داروسازی دلسرد و دور و کمیته مسؤولین فنی را از کار انداخت بنحوی که بعد از نوروز ۷۸ تا بحال هیچ جلسه‌ای در محل انجمن داروسازی برگزار نشده است و هیچ جواب مشخصی از سوی مسؤولین انجمن که

حاوی پشتوانه اجرایی و قانونی باشد جهت تعیین سطح حقوق جدید ارائه نشده است. بدین ترتیب مسؤولین فنی با مشاهده وضعیت فوق و روند روزافزون هزینه‌های زندگی و ثابت ماندن حقوق مسؤولین فنی در مقابل افزایش چند باره حق فنی دکتر داروساز و همچنین حق فنی جدید برای داروهای O.T.C که از لحاظ شرعی و عرفی متعلق به داروساز مسؤول فنی است و همچنین افزایش‌های مکرر قیمت داروها در طی سال، اعتراض خود را به انجمن داروسازی، تشکلی که باید حافظ منافع کلیهٔ اعضای خویش باشد، اعلام می‌داریم و خواهان رسیدگی هرچه سریعتر هیأت مدیره محترم نسبت به مشکلات و خواسته‌های حرفه‌ای خویش که بخشی از آنها در زیر به تقریر آمده، می‌باشیم.

۱ ـ انجمن داروسازان یک انجمن صنفی با اهدافی صنفی است و مثل هر تشکل صنفی، کلیهٔ اعضای آن، تأمین کننده هزینه‌های جاری صنف هستند واین کار از طریق پرداخت حق عضویت سالانه به عنوان یک وظیفه صنفی انجام می‌شود و لازم به ذکر است که هر داروساز شاغل در تهران به عنوان مسؤول فنی، می‌بایست قبل از استخدام در یک داروخانه برگهٔ استعلام انجمن داروسازان را به سایر مدارک دیگر خود جهت تحویل به بهداری پیوست کند و در این مرحله است که انجمن داروسازان از کسانی که حق عضویت خویش را نپرداخته‌اند، طلب خویش را وصول می‌کند. این نکته بدان جهت اهمیت دارد که بدانیم مطابق این روش کلیه افراد مسؤول فنی شاغل در مراکز خصوصی حق عضویت خویش را به‌عنوان یک وظیفه صنفی ادا می‌کنند. از طرفی صنف هم می‌بایست نسبت به حقوق کلیه اعضای خویش، بدون تفاوت گذاری حساسیت نشان دهد ولی متأسفانه در سالهای اخیر، عملکرد انجمن محترم داروسازان ایران بر مطلب فوق صحه نگذاشته است. با وجود برابر بودن میزان حق عضویت پرداختی از سوی اعضا، این تنها موسسین محترم بوده‌اند که مرکز توجه انجمن بوده‌اند و زعم ما از عملکرد هیأت مدیره محترم این بوده که انجمن داروسازی می‌بایست نام خود را به انجمن داروخانه داران تغییر دهد که البته این خواست و نیت قلبی مسؤولین فنی نبوده و نخواهد بود.

۲ ـ این درست که در ترکیب هیأت مدیره محترم، حتی یک داروساز مسؤول فنی که موسس نباشد، وجود ندارد ولی این بر سبیل شرع و عدالت نیست که اهداف کل گرایانه و همه جانبه نگر صنفی، محدود به احقاق حقوق عدهٔ کمتری از موسسین محترم در مقابل نادیده انگاشتن حقوق عده بیشتری مسؤول فنی شود. ما مسؤولین فنی نه تنها اعتقادی نداریم که مسؤولین فنی و موسسین داروخانه‌ها دو قطب مقابل هستند و منافع آنها در تضاد با یکدیگر است بلکه اعتقاد داریم شکاف موجود می‌بایستی هر چه سریعتر پر شود و مسؤول فنی و موسس در مقابل مشکلاتی که صنف آنها را تهدید می‌کند و این روزها هم کم نیستند، متحد و یکپارچه و یک سخن شوند که اصول هر تشکل صنفی بر این معناست و لاغیر. اعتقاد ما این است که انجمن داروسازان با اتخاذ راهکارهای مناسب و عدم یکسونگری می‌تواند این خلاء و شکاف را پرکند.

۳ ـ عدم توجه به وضعیت نابسامان مسؤولین فنی داروخانه‌ها، منجر به افزایش شکاف و فاصله موجود بین مسؤولین فنی و موسس

خواهد شد و این آخری خود عامل بسیاری از نابسامانیها در اداره داروخانه بوده و خواهد بود. به عنوان نمونه وقتی مسؤول فنی حقوقی در خور شأن و زحمتی که می‌کشد دریافت نمی‌کند. وقتی مسؤول فنی پس از چند روز مرخصی و مسافرتهای نصفه و نیمه، حقوق قائم مقام خویش را از جیب خویش پرداخت می‌کند، وقتی مسؤول فنی، مادون‌تر از یک کارگر ساده، عیدی نمی‌گیرد آنهم با این استدلال که دکتر است و احتیاجی ندارد، وقتی مسؤول فنی باید بر سر قبولاندن تعرفه حق فنی با بیماران که اعداد جمع شده پشت نسخ همیشه برای آنها سحرآمیز به نظر می‌رسد، جر و بحث نماید و به او بقبولاند که این مثلاً هفتاد و پنج تومان حق فنی دکتر داروساز است در حالیکه خودش نیک می‌داند سهم چندانی از این حق فنی ندارد و در دل به این استدلالش می‌خندد، آنوقت چگونه می‌توان به او امید بست که زود بیاید، دیر برود خوش برخورد باشد تا نسخه‌ها از داروخانه فرار نکنند، توضیح و تفسیر علمی کند و با بیمار مشاوره کند؟ آنوقت تمام این سمینارها و بازآموزیها با آن هزینه‌هایش، سؤال برانگیز نیست؟ این گونه بوده که مسؤول فنی، خصوصاً در سالهای اخیر، همواره خود را جدای از منافع دارو و داروخانه می‌بیند و رغبتی به حضور جهت حل مشکلات صنفی از قبیل مالیاتها و افزایش حق فنی‌ها در کنار همکاران موسس خود نشان نخواهد داد. البته دوستان محترم موسس شاید متوجه این معضل نباشند ولی در اکثر ممالک دنیا این اتحاد صنفی است که راهگشای بسیاری از مشکلات آنهاست نه تصمیمات جزء نگر در اتاقهای در بسته.

۴ـ ما داروسازان داروخانه‌ها اعتقاد داریم که روش فعلی تعیین حقوق دکتر داروساز مسؤول فنی داروخانه، روشی ناکارآمد است. عددی به عنوان عرف در بین داروخانه‌ها رایج می‌شود. آن عدد جدای از این‌که سالها ثابت می‌ماند، ربطی به چگونگی کار ندارد. به عنوان مثال فردی با یک ماه سابقه کار، همان حقوقی را می‌گیرد که فردی با ۳۰ سال سابقه و یا فردی با معلومات و درجه علمی بالاتر همان حقوقی را می‌گیرد که فردی با معلومات و درجه علمی پایین‌تر و یا فردی با پیچیدن مثلاً ۱۰۰ نسخه در روز همان حقوقی را می‌گیرد که فردی با پیچیدن ۲۰۰ نسخه. در یک کلام، روش تعیین حقوق برای مسؤولین فنی، ضابطه و قانون خاصی ندارد.

۵ـ ما داروسازان اعتقاد داریم که میزان حقوق رایج فعلی مسؤولین فنی بسیار کم و نامتناسب با خدماتی است که آنها ارائه می‌دهند در حالیکه سه نوبت افزایش در حق فنی‌ها روی داده و همچنین به داروهای O.T.C هم حق فنی تعلق گرفته است و همینطور اقلام دارویی جهش‌های قیمتی زیادی داشته‌اند و این عوامل جایی برای بهانه‌های رایج مبنی بر کم درآمد بودن اسف بار داروخانه‌ها باقی نمی‌گذارد.

۶ـ ما داروسازان اعتقاد داریم چگونگی کاریابی در انجمن داروسازی به گونه ایست که به ضرر مسؤولین فنی و به سود موسسین محترم است. موسس محترم، با در اختیار گرفتن شماره تلفن حداقل ده داروساز، به برخورد غیرمنطقی و خارج از اصول انسانی مبادرت می‌کند و با این عبارت که «اگر حاضر به این قیمت نیستید، همکارهای دیگه هستن». عملاً کارایی انجمن داروسازی را تا حد پیدا کردن داروسازی اجیر

شده با کمترین حقوق دریافتی، تقلیل می‌دهد.

۷ ـ ما داروسازان داروخانه‌ها، اعتقاد داریم در انجمن داروسازی ایران، فرد یا افرادی وجود ندارند که به مشکلات و برخوردهای روزمرهٔ مسؤولین فنی با موسسین و بالعکس پاسخی دهد. بسیاری از مشکلات روزمره ما، مثل عدم پرداخت حق بیمه، عدم احتساب مرخصیهای قانونی، عدم پرداخت عیدی و عدم پرداخت سنوات و ...، در زمان مراجعه به انجمن بی‌جواب می‌ماند و ارجاعات نامعلوم و نامشخص از سوی کارکنان انجمن نهایت خستگی و ناامیدی مسؤولین فنی را از انجمن داروسازی بهمراه داشته و دارد.

۸ ـ ما داروسازان، شاهدیم که قریب به اکثر داروخانه‌های تهران از واگذاری ساخت داروهای ترکیبی به دکتر داروساز مسؤول فنی حاضر در داروخانه، خودداری می‌کنند که این قضیه بدلیل شانه خالی کردن از پرداخت حق فنی ساخت به دکتر داروساز مسؤول فنی به منظور کم کردن هزینه‌های داروخانه می‌باشد و این روند موجب ساخت داروهایی با کیفیتی پایین از طرفی، و از سوی دیگر فراموشی و کاهش توانایی دکتر داروساز در ساخت فرآورده‌های ترکیبی که چندین سال برای ساخت آنها در دانشگاه دروس مختلفی را از سر گذرانده می‌شود. در شرایط فعلی مسؤولین فنی تنها کارشان زدن برچسب بر روی قوطیهایی است که نمی‌دانند درونشان چیست و نوشتن مواد مؤثره و طرز مصرف (به دلیل کم‌سواد بودن سازندهٔ غیر داروساز آن) در حالیکه در صورت پیش آمدن کوچکترین مشکل برای بیمار و پیگیری آن، این دکتر داروساز مسؤول فنی است که مسؤولیت حقوقی در قبال آن دارد.

۹ ـ ما داروسازان داروخانه‌ها، پیشنهاد می‌کنیم ابتدا کمیته مسؤولین فنی با ترکیبی جدید و برگزیده توسط مسؤولین فنی، انتخاب و فعال شود و به تدوین طرحی جامع و کامل در مورد تعیین سطح حقوقی و چگونگی پرداخت آن، کارشناسی طرح در انتهای هر سال و تعیین سطح حقوقی جدید در اول هر سال با توجه به نرخ تورم اعلام شده از سوی بانک مرکزی جمهوری اسلامی، تدوین طرحی جهت نحوهٔ کاریابی، ارتباط فعال با هیأت مدیره و شورایعالی داروخانه داران و پیگیری امور و اعلام آن به کلیه اعضاء بپردازد.

۱۰ ـ ما داروسازان داروخانه‌ها پیشنهاد می‌کنیم هیئتی متشکل از یک عضو کمیته مسؤولین فنی و یک عضو شورایعالی داروخانه داران مسؤول رسیدگی به مشکلات و دعاوی متعارف روزمره بین موسسین و مسؤولین فنی که به انجمن داروسازی مراجعه می‌کنند، شوند.

۱۱ ـ ما داروسازان داروخانه‌ها، پیشنهاد می‌کنیم که هیأت مدیره محترم با اتخاذ روشی مناسب از ساخت داروهای ترکیبی توسط افراد غیرداروساز جلوگیری کند. با عملی شدن این مورد اشتغال بسیاری از داروسازان جویای کار، خصوصاً در شهر تهران مرتفع خواهد شد البته اگر حق فنی ساخت داروهای ترکیبی به سازنده آن، یعنی مسؤول فنی تعلق گیرد.

۱۲ ـ پیشنهاد می‌کنیم تا قبل از اجرای طرحی جامع و کامل در مورد پرداخت حقوق در ابتدای سال ۷۹ مطابق با نرخ تورم اعلام شده به حقوق تصویب شده فعلی مسؤولین فنی (۱۵۰ هزار تومان به ازای ۸ ساعت کار) اضافه گردد.